

дѣто да може да управя младіятъ царь. Французитѣ отъ тѣхъ си тогази не можихъ да намѣрѣтъ такъви чловѣки, за това избрахъ блъгарскіятъ царь да го управя; затова го и молихъ да даде и дъщеря си Марія на младіятъ французски царь. Иванъ Асѣнь пріе това, защото съ това можеше лесно да си отмъсти на гръцитѣ, като ще може да иде да ги бие и у европейската страна и у азіатската. Зговорѣтъ се подписа и отъ дѣтѣ страни, и Асѣнь се обврзуваше да отрѣве отъ ипирскіятъ кралъ сичката земя, дѣто я е зель отъ французкото царство и съ свой расходъ. Французскитѣ болѣри бѣхъ направили много лошево на Роберта, братѣтъ на Бодуина II, и отъ това бѣше ги страхъ да не се усили Бодуинъ II, като има за управитель Асѣня. Затова тѣзи болѣри направихъ да не стане Асѣнь управитель на французскіятъ царь, и зговорѣтъ се развали; тогази Иванъ Бриенъ станъ управитель на Бодуина. Асѣнь II се разсерди за това постъпуванье на французитѣ и намысли да си отмъсти. Той свърза единъ зговоръ съ ипирскіятъ кралъ Тодора и даде дъщеря си на брата му Мануила (1230). Французитѣ като зехъ Цариградъ, Михаилъ, единъ отъ роднинитѣ на гръцкіятъ царь бѣше побѣгнѣлъ у Епиръ, събра гръцитѣ и направи помалко помалко епирското кралевство, което съ врѣме се уголѣми, като призе французкото солунско кралевство. Епирскіятъ кралъ Тодоръ не дръжа зговорѣтъ и на мѣсто да иде срѣщу французитѣ, той отиде да се бие съ блъгаритѣ, иъ твърдѣ сѣбно плати тая невѣрность. Асѣнь II за да разяде по-много войската си, нацара да початѣтъ на едно конье зговорѣтъ дѣто го направи съ Тодора, и удари на гръцитѣ. Боятъ станъ кръвавъ; иъ никоги не бѣше ставяло по-добро навиванье. Тодоръ и сичкитѣ му войводи се зехъ роби отъ блъгаритѣ. Асѣнь на този бой призе много мѣста, не толкози съ сила,